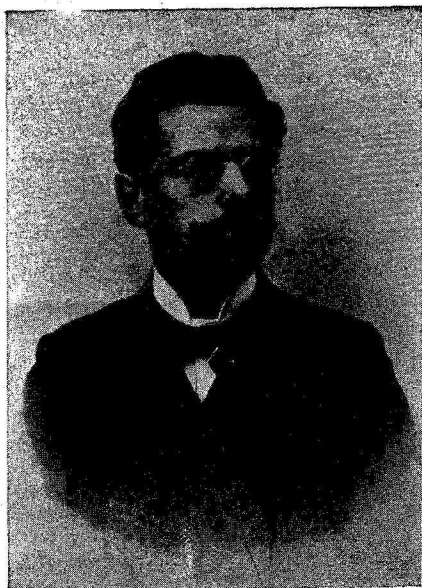

Φ. δὲ Σιμόνε Μπροῦδερ

Ὁ διαπρεπὴς ἐν Ἰταλίᾳ φιλέλλην.

εἰς σταθερὰν ἐκδήλωσιν τοῦ ταλάντου του δὲν ἀνεκόπτοντο ὑπὸ τοῦ θανάτου. Καὶ ὅς οὖν θάνατος! Αὐτὸς ὁ σιγῶντα μεσιδῶν, ὁ εὐθυμος, ὁ ἀποδίδων ἐπὶ τῆς ὁδῶν με τὴν ὁρῶν τὸ φῶς καὶ τὴν γαλήνην, ἔπεσεν θύμα τῆς μοσχοτῆρας καὶ ἀγριότητος τοῦ θανάτου ἐνέδρας.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς ἐργασίας του, ὁ Ἀλεκο-ροῖδης σημαντικὰς προσέφερε ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλλην. καλλιτεχνίαν διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν τῇ «Καλλιτεχνικῇ Ἑταιρείᾳ», ἐν ἣ ἐργάσθη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ὡς εἰδικὸς γραμματεὺς με ἀκατάβλητον ζῆλον. Ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ὅπως συγκεντρεῖ τοὺς καλλιτέχνας καὶ διοργανοῖ τὰς ἐκθέσεις ἦτο ὅλως ἰδιάζουσα. Πρὸς πάντας προση-νῆς, μετριόφρων, ἀλτρουστῆς μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐρ-γάζηται χάριν τῶν συναδέλφων του, συνιστῶν τοὺς πί-νακας αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, ἀνεξίτητος, σπατα-λῶν τὴν ἀκμὴν τῶν 35 ἐτῶν ὅπως ἀναδειχθῇ ἡ Ἑλλ. τέχνη, εἶχε καταστῇ ὁ κύριος μοχλὸς τῆς προόδου τῆς «Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας».

Ἐκ τῶν ἔργων του, ἀρκετὰ ἔχει δημοσιεύσῃ ἡ «Πι-νακοθήκη», ἀπὸ τοῦ «Ἀθῆν» τοῦ πρώτου ἔργου με τὸ ὅποσον ἐνεφανίσθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Διεθνή ἐκθε-σιν, μέχρι τῆς «ᾨδῆς τοῦ Ἀπόλλωνος» τοῦ τελευταίου μετ' ἀξιώσεων συνθετικοῦ ἔργου του.

Ἡ Ἑλλ. τέχνη ἀπώλεσεν ἓνα ἰσχυρὸν παράγοντα ἀφο-σιωθέντα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἐργάτην ἅμα προοδευτικὸν καὶ συμπαθῆν.

Διωρίσθη διδάσκαλος τῆς ἱερογραφίας εἰς τὸ Πολυ-τεχνεῖον ὁ ζωγράφος κ. Στέφ. Λάνττας (Κυριακὸν σχολεῖον) εἰς τὴν θέσιν τοῦ μακαρίτου Λαμπάκη.

Ἐπωλήθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν βι-βλίων τοῦ μακαρίτου Λανζέ ἓνας Μολιέρος, τὰς σελίδας τοῦ ὁποίου εἶχε διακομήσει με εἰκόνας ὁ περίφημος Μορώ ὁ νεώτερος. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἠγοράσθη ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ποσοῦ τῶν 177,500 φράγκων παρὰ τινος Παρισίου βιβλιοπωλείου.

Αὐτὸ εἶνε τὸ μεγαλειότερον ποσοῦν τὸ ὅποσον ἐπληρώθη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας πρὸς ἀπόκτησιν ἐνὸς βιβλίου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ εἰκοσιπέντε περίπου ἐτῶν ἠγοράσθη ἐν βιβλίον Ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ

1459 ἀντὶ 125,000 φράγκων. Ἐν ἐπίσης χειρόγραφον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Λιδότου κατὰ τὸ 1879 ἐπωλήθη ἀντὶ 76,000 φράγκων.

Μεταξὺ αὐτῶν δύναται νὰ συγκαταλεχθῇ καὶ ἡ πρώτη ἔκδοσις τῆς «Λεκαμέρου» τοῦ Βοκκαίου, ἥτις κατὰ τὸ 1812 εἶχε ἀγορασθῇ ἀντὶ 56,500 φράγκων.

Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς σκιαγραφίας εἰς τὴν διὰ νόμον προστεθεῖσαν νέαν θέσιν ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ τοῦ Πολυτεχνείου ὁ κ. Σπυρ. Βικᾶτος. Εἰς τὸν φίλιτον ζωγράφον ἀπευθύνομεν θερμὰ συγκαλητῆρια.

Ὁ ἀποθανὼν ἐν Παρισίοις ἰδρυτὴς τῶν μεγάλων κατα-στημάτων τοῦ Λούβρου κατεῖχε μερίστην περιουσίαν, ἐκ 250 ἑκατομμυρίων ἄλλ' ἀναρίθμητοι συγχρόνως καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐδωκεν ἡμέτεροις, ἰδίᾳ οἱ ζωγράφοι. Ὅταν τῷ 1885 ἀπεσφύρη τῶν ἐργασιῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ καλλιτεχνικὴν πινακοθήκην. Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων ἠγόρασε τὸν Ἀγγελον τοῦ Μιλλέ ἀντὶ 800,000 φραγκ. Ἡ καλλιτεχνικὴ του συλλογὴ εἶνε μοναδική, ὅλοι δὲ οἱ καλλιτέχναι πανταχόθεν ἐσπευδον πάντοτε νὰ τὴν ἐπι-σπερῶν.

Πολλὰ παράπονα διευπλώθησαν ἡμῖν διὰ τὰς ἀδικίας τὰς γενομένας κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, ὡς καὶ κατὰ τὸν Ἀβερῶ-φρον διαγωνισμόν. Ἡ συναλλαγὴ δὲν φαίνεται ἀμετο-χος δυστυχῶς καὶ ἐκεῖ, ἐνθα μόνῃ ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀντί-ληψις τοῦ καλοῦ δέον νὰ κυριαρχῇ.

Ἐν Ἀμιένη ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτῆρια τῆς εἰς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Βέρον ἀνεγερθεῖσης προτομῆς αὐτοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ κήπῳ. Τὸ ἔργον εἶνε τοῦ γλύπτου Abbott Roze. Ἡ προτομὴ ἐστήθη ἐπὶ στήλης, ἐκατέρωθεν τῆς βάσεως τῆς ὁποίας ὑπάρχουν δύο συμπλέγματα, μητρὸς ἀγαγι-

Τασία Λυμπεροπούλου
Ἀριστοῦχος τοῦ Ὁδείου.